

Nú eru Marjun og tey loksins sloppin úr „húsavarðhaldinum“ í Argentina:

Tað er sum um eg bara havi havt marruna

tistar skuldu standa á varðhaldi uttanfyri hús teirra dag sum nátt.

I skúlanum, dótur teirra gingu í, varð vaktarhaldið styrkt.

Eina kiosk høvdu tey, men hana máttu tey lata aftur, tí ongín tordi at keypa frá teimum, tí tey vóru umgyrd av politistum alla tíðina.

Samstundis varð fór sendistovan at reika fyri so at tey sluppu úr Argentina, og aftur til Danmarkar.

Og friggjakvöldið komu tey so til Danmarkar.

Nógv varð gjørt burtúr fráferðini úr Argentina.

Tveir embætismenn av donsku sendistovuni í Buenos Aires komu til Cordoba eftir teimum og koyrd- u tey á flogvøllin í einum bílafylgi við trimum bílum.

Við vóru eisini fleiri politistar frá samveldispolitinum. A flogvøllinum vórðu

tey sett í rúm fyri seg sjálvi at biða eftir flogfarinum.

Tey vóru síðani koyrd heilt út til flogfarið.

I Buenos Aires stóð sjálvur sendiharrin fyri teimum, tey vórðu fyrst koyrd á skrivstovuna, uttanríkisráðið hevur á flogvøllinum, og síðani aftur í eitt annað rúm fyri seg sjálvi at biða eftir flogfarinum. Tey vóru síðani koyrd í bili heilt út til flogfarið.

Haðani gekk leiðin til Amsterdam, og síðani til Keyptmannahavnar.

Tey fingi næstan onki við av tí sindri, tey áttu.

– Vit stúvaðu so nógv vit kundu inn í eitt verisli í hús- um okkara og læstu so.

Hvussu verður við øllum, vita vit ikki nú. Kanska fáa vit leiga tað út, ella selt, tað, ella má tað bara vera harvið.

Ein lætti

Marjun Dahl sigur, at tað er ein harrans lætti at verða komin aftur til Keyptmannahavn.

– Tað hevur verið ómet- aliga strævið at búgva undir so ringum umstøðum, sum tey hava búið undir hesar seinastu mánaðirnar.

– Serliga hesar seinastu vikurnar vóru harðar, tí fyri stuttum varð ein kona funn- in myrd uttanfyri Cordoba,

og sagt varð fyri vist, at talan var um eitt politiskt morð, og tað varð eisini sett í sambandi við henda sama Yanichelli.

Hon sigur, at ringast hevur tað verið fyri børni, tí tey hava eisini verið merkt av, at okkurt er galið.

Og tey eru eisini kedd av av flyta frá tí lívi, tey høvdu í Argentina.

Tí nú eru ikki utlit til, at tey síggja heimlandið aftur við bræði.

– Tað skal sanniliga nógv henda, áðrenn vit fara yvir aftur, sigur Marjun.

Takkar øllum

Síðani Sosialurin tók málið upp fyrr í heyst, hevur ein hópur av føroyingum gjørt vart við seg hjá argentinsku myndugleikunum og heitt á teir um at siggja til, at Marjun og tey sluppu av landin- um í øllum góðum.

Marjun sigur, at hesar á- heitanir hava alstóran týð- ning í málum sum hesum, tí ofta tora illgerðarmennir ikki at gera nakað, um teir vita, at fólk heldur eygum við teimum.

Marjun sigur, at hon, maðurin Luis, og dóturarnar Christina og Cecilia, vilja fegin nýta hetta høvi at takka øllum hjartaliga fyri hjálpin.

Marjun, maðurin og dóturarnar í Argentina meðan alt enn var so gott. Men hesa síðstu tíðina hava tey havt tað ringt. Men nú er yvirstaðið.

Á eykalandsfundi javnaðarfloksins í Suðuroy leygardagin:

Frá Major til Blair

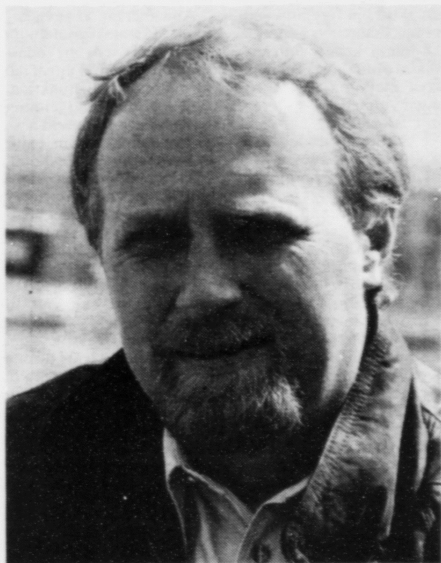
JAN MÜLLER

Úr London til Tvøroyrar. Louis Wilson, sum dagliga arbeidir og býr í London, verður gestafyllestari á eykalandsfundinum, sum javnaðarflokkurin skipar fyri á Tvøroyri í vikuskil- inum. Mamma Louis er føroysk og var gift bretskum hermanni undir seinna heimsbardaga.

Undir heitinum „Frá Major til Blair“ fer Louis Wilson at greiða frá broytingunum í Bretlandi, eftir at arbeidarastjórn við Tony Blair á odda herfyri tók við valdinum eftir konservativa leiðaran John Major.

Louis Wilson, sum mang- an hevur verið frammi í føroyskari og eisini enskari pressu, fer eisini at tosa um víðurskiptini millum Føroyar og Bretland. Hann fer at tosa um samferðsluna millum grannalondini, um ósemjuna um markid, um arbeiðið at vísa aftur ósann- indum um grind og grinda- dráp og annars um spurn- ingar, sum eru av felags áhuga fyri bæði londini.

Louis Wilson hevur í mong ár staðið á odda fyri felagsskapinum FISC,

(Faroe Island Solidarity Committee) og saman við øðrum gjørt eitt stórt arbeiði fyri at kunna bretska politíkarar og almenningin um føroyska grindadrápið -

nú umhvørvisfelagsskapir aftur og aftur bera fram ósannindi um grindadráp og føroyingar.

Marjun Dahl og húski hennara eru loksins sloppin til Danmarkar eftir at hava livað undir strangari politiverju í Argentina í næstan fimm mánaðir, tí tey vórðu hótt við lívinum.

ÁKI BERTHOLDSEN

– Tað er ein ófatilgur lætti. Men samstundis er tað so óveruligt. Tað er sum um eg bara havi havt marruna, og at eg einaferð vakni aftur, og so er einki av hesum hent og alt er við tað gamla.

Ein tung byrði er tikin av herðunum á havnarkonuni, Marjuni Dahl, og øllum húski hennara.

Hon, maður hennara, og báðar dóturarnar, eru loksins sloppin til Danmarkar eftir at hava liva næstan í húsavarðhaldi, undir strangari politiverju í Argentina nú í næstan fimm mánaðir.

Tey komu til Keyptmannahavnar friggjakvöldið og eru flutt inn í eitt lítið gesta-

kamar í enum studentabýli í Keyptmannahavn.

Takið verður nú at finna eina íbúð, og síðani arbeiði, so at tey sleppa aftur at liva eitt vanligt liv.

Sjálv er Marjun sjukrasystir og roknar við at fáa arbeiði.

– Tað ringasta er børni.

– Hetta hevur verið ein ómetaliga trupul tíð hjá teimum. Tá ið tær eru afturkominar úr skúlanum, eru dynnar blivnar læstar so at tær eru ikki sloppar út aftur.

– Og tá ið foreldrin eru nervøs, verða børni tað eisini.

– Tí verður tað fyrsta at royna at fáa tey, og okkum sjálvi, at fella til rø aftur, sigur Marjun í telefonini úr Keyptmannahavn.

Komu í ringa neyð

Marjun, og argentinski maður hennara, hava búið í Argentina nokur ár.

Trupulleikar teirra tóku seg upp í summari, tá ið ein hópgrov frá einaræðistíðini varð funnin í heimbyi teirra, Cordoba.

Fregntartænastutjórin í landspartinum, Carlos Yanichelli varð settur í samband við morðini.

Tá fortaldi Luis Urquiza, maður Marjuna einaferð enn frá sínum royndum av hesum sama Yanichelli.

Undir einaræðinum varð maður Marjuna settur fastur av politiskum áðum, og hann hevur áður greitt frá, at hann kendi Yanichelli aftur, sum ein av bødunum, ið píndu hann.

Men tey komu í rættliga neyð, tá ið hann nú endurtók tað fyri fjølmiðlum, hann vitsti um Yanichelli.

Tí stutt eftir blivu tey hótt við lívinum. Tað hendi so leiðis, at ókend fólk ringdu til teirra fleiri ferðir við hóttanum, sum ikki vóru til at misskilja.

– „Nú verður tað skjótt, vit koma eftir tykkum“, og „nú verður tað ikki leingi“ fortelur Marjun, at tey vórðu hótt í telefonini.

Av ringum royndum vita tey, at tann gamla gardan frá einaræðistíðini langt frá er skúgvad til viks enn. Ein kanning, sum nýliga er gjord í Argentina visti, at heilt nógvir politistar og fregntartænastumenn frá einaræðistíðini eru enn í størvum sínum, summir enn tá ið heilt høgum størvum.

Tí tóku Marjun og tey hóttanirnar í størsta álvara og settu seg í samband við donsku sendistovuna í Buenos Aires.

Eisini danska sendistovan tók málið í so stórum álvara, at syrgt varð fyri, at poli-